

Palmera de Can Villà

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Mare de Déu del Carme, 52
Alçada: 133

Coordenades:

Latitud: 41.51605
Longitud: 2.35607
UTM Est (X): 446269
UTM Nord (Y): 4596246

Classificació

Número de fitxa 08214 - 184
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Actualment presenta un rebrot de fulla característic de les palmeres tractades contra l'escarabat morrut. Les palmeres atacades per aquesta plaga no acostumen a sobreviure.

Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Restringit
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: 001205300DF49F0001BE

Fitxes associades:

[Mas Villà del Torrent](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: ds., 07/03/2015 - 01:00

Descripció

Espècimen de washingtonia robusta que s'alça en solitari, perfectament erecte amb la copa malmesa per l'atac de l'escarabat morrut (*Rhynchophorus ferrugineus*). L'alçada es troba compresa entre els 8 i 9 metres, amb un volt de canó de 48 cm i un volt de soca de 58 cm. Presenta un estípit fort i recte. L'arbre sà manté a sobre durant molt de temps les fulles que es van assecant. Les fulles són de color verd grisós, palmades formant grans ventalls, amb un limbre de fins a 2 metres de diàmetre. La floració es produeix a la primavera, amb flors blanques agrupades en inflorescències que pengen. El fruit, ovoide i de color negrós, madura a la tardor i mesura uns 6 mm de diàmetre. Aquesta palmera resisteix molt bé al fred.

Observacions:

Està plantada al costat del safareig de la casa, a la façana orientada al nord-est.

Història

La Washingtonia és un gènere de palmeres originària del sud-oest dels Estats Units i nord-oest de Mèxic. Els indígenes nord-americans collien el fruit com a aliment secundari. A Mèxic també se la coneix amb el nom de Petticoatpal, que significa palmera amb enagos, degut a l'aspecte que adquireixen les seves fulles quan moren.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

IBÀÑEZ, Toni (2008). Catosfera. Ciberdietaris, 04 - 05 - 06. Pàg. 156. Ed. Universitat Illes Balears.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2a trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19 – 21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.

-